

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4723/2553

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ.สุวรรณวาณิชย์ โจทก์ บริษัทชาร์พ แอปพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 821

ย่อ / หลักกฎหมาย

ส. เป็นบุตรของ ว. และ ณ. ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของโจทก์ โดย ส. เป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบของโจทก์อยู่ด้วย ทั้งยังมีหน้าที่ชำระหนี้ค้ำหนึ่งและเป็นผู้ประสานงานตามสัญญาว่าจ้างเหมากรรับส่งพนักงานระหว่างโจทก์กับจำเลยตลอดมา ส่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์กับ ส. ว่า โจทก์เชิด ส. ออกแสดงเป็นตัวแทน โจทก์จึงต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกผู้สุจริตเสมือนว่า ส. เป็นตัวแทนของตนตาม ป.พ.พ. มาตรา 821 ประกอบมาตรา 1042 ซึ่งบัญญัติว่า ความเกี่ยวพันระหว่างหุ้นส่วนผู้จัดการกับหุ้นส่วนทั้งหลายอื่นนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยตัวแทน ดังนั้น การที่ ส. ลงลายมือชื่อในหนังสือแจ้งเลิกสัญญากับจำเลยยอมผูกพันโจทก์ซึ่งเป็นตัวการ แม้จำเลยจะให้การต่อสู้คดีว่า จำเลยไม่ได้ผิดสัญญาเพราะโจทก์บอกเลิกสัญญาแล้ว แต่ได้ความว่าตัวแทนเชิดของโจทก์เป็นผู้บอกเลิกสัญญา ก็ไม่ถือเป็นเรื่องนอกประเด็นหรือนอกคำให้การโจทก์ฟ้อง ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 591,318 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีจากต้นเงิน 574,560 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 228,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2542 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 8,000 บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้ใช้แทนตามทุนทรัพย์ที่โจทก์ขณะคดี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับให้ยกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัย ตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาหรือไม่ เห็นว่า นายสมควร เป็นบุตรของเรือตรีวิจิตร และนางฉลวย หุ้นส่วนผู้จัดการของโจทก์ โดยนายสมควรเป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบอยู่ด้วย อีกทั้งนายสมควรยังมีหน้าที่ชำระหนี้ค้ำหนึ่งและเป็นผู้ประสานงานตามสัญญาระหว่างโจทก์กับจำเลยตลอดมา ส่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์กับนายสมควรว่า โจทก์เชิดนายสมควรออกแสดงเป็นตัวแทนของตน โจทก์จะต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกผู้สุจริตเสมือนว่านายสมควรเป็นตัวแทนของตนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 821 ประกอบมาตรา 1042 ซึ่งบัญญัติว่า ความเกี่ยวพันระหว่างหุ้นส่วนผู้จัดการ กับหุ้นส่วนทั้งหลายอื่นนั้น ท่านให้บังคับด้วยบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยตัวแทน ดังนั้น การที่นายสมควรลงลายมือชื่อในหนังสือแจ้งเลิกสัญญารายนี้ต่อจำเลยยอมผูกพันโจทก์ซึ่งเป็นตัวการ แม้จำเลยจะให้การว่าโจทก์บอกเลิกสัญญา แต่คดีได้ความว่า ตัวแทนเชิดของโจทก์เป็นผู้บอกเลิกสัญญาที่ไม่ถือว่าเป็นเรื่องนอกประเด็นนอกคำให้การแต่อย่างใด เพราะเป็นการนำสืบให้ทราบถึงความจริงว่าเป็นอย่างไร กรณีจึงถือไม่ได้ว่าจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาข้างต้น โจทก์จึงไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากจำเลยได้ดังฟ้อง และไม่จำต้องวินิจฉัยฎีกาข้ออื่นอีกต่อไป ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 228,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2542 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ซึ่งไม่เต็มตามฟ้องแต่โจทก์มิได้อุทธรณ์ การที่โจทก์ฎีกาขอให้ศาลฎีกาพิพากษาให้จำเลยชำระเงินตามฟ้อง จึงไม่ชอบ และทุนทรัพย์ในชั้นฎีกาคงเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นเท่านั้น โจทก์ต้องเสียค่าขึ้นศาลตามจำนวนทุนทรัพย์ 228,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2542 จนถึงวันฟ้อง กรณีต้องคืนค่าขึ้นศาลส่วนที่ชำระเกินมาแก่โจทก์ พินิจพิจารณาค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ ให้คืนค่าขึ้นศาลที่ชำระเกินมาให้แก่โจทก์

องค์คณะ

เสริมศักดิ์ ผลัดธุระ · สติตย์ ทาวุฒิ · อิศเรศ ชัยรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4723/2553>